

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2009. gada 9. jūlijā *

Apvienotās lietas T-246/08 un T-332/08

Melli Bank plc, Londona (Apvienotā Karaliste), ko sākotnēji pārstāvēja R. Gordons [*R. Gordon*], QC, J. Stretforda [*J. Stratford*] un M. Hoskins [*M. Hoskins*], *barristers*, R. Gvinns [*R. Gwynne*] un T. Dins [*T. Din*], *solicitors*, pēc tam D. Andersons [*D. Anderson*], QC, M. Hoskins, S. Gadhija [*S. Gadhia*], D. Mareja [*D. Murray*] un T. Dins, *solicitors*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv M. Bišops [*M. Bishop*] un E. Finnegana [*E. Finnegan*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — angļu.

ko atbalsta

Francijas Republika, ko pārstāv Ž. de Bergess [*G. de Bergues*], E. Beljāra [*E. Belliard*] un L. Butels [*L. Butel*], pārstāvji,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv V. Džeksone [*V. Jackson*], pārstāve, kurai palīdz S. Lī [*S. Lee*], *barrister*,

un

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv S. Būlarte [*S. Boelaert*] un P. Ālto [*P. Aalto*], pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību apvienotajās lietās T-246/08 un T-332/08 atcelt Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmuma 2008/475/EK, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 163, 29. lpp.), pielikuma B tabulas 4. punktu, ciktāl tas attiecas uz *Melli Bank plc*, un lietā T-332/08 — vajadzības gadījumā atzīt, ka Padomes 2007. gada 19. aprīļa Regulas (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 103, 1. lpp.) 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts nav piemērojams.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikánova [*I. Pelikánová*] (referente), tiesneši K. Jirimée [*K. Jürimäe*] un S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*],

sekretāre K. Poheca [*K. Pohech*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 20. janvāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- ¹ Prasītāja *Melli Bank plc* ir akciju sabiedrība, kas reģistrēta un kuras juridiskā adrese ir Apvienotajā Karalistē, un kurai atļauju izsniegusi un kuras darbību reglamentē *Financial Services Authority* (Apvienotās Karalistes finanšu pakalpojumu regulators; turpmāk tekstā — “*FSA*”). Tā sāka savu darbību banku pakalpojumu jomā 2002. gada 1. janvārī pēc *Bank Melli Iran* (turpmāk tekstā — “*BMI*”) filiāles šajā valstī pārveidošanas. *BMI*, kas ir mātes sabiedrība, kurai pilnībā pieder prasītāja, ir Irānas banka, ko kontrolē Irānas valsts.

1. Pret Irānas Islāma Republiku pieņemtie ierobežojošie pasākumi

- 2 Šīs lietas ir saistītas ar ierobežojošiem pasākumiem, kas pieņemti, lai izdarītu spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, lai tā pārtrauktu ar kodolieroču izplatīšanu un kodolieroču piegādes sistēmu attīstību saistītās darbības (turpmāk tekstā — “kodolieroču izplatīšana”).
- 3 Šī režīma pirmsākumi ir meklējami Apvienoto Nāciju Organizācijā. Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome (turpmāk tekstā — “Drošības padome”) 2006. gada 23. decembrī pieņēma Rezolūciju 1737 (2006), kuras pielikumā uzskaitīta virkne kodolieroču izplatīšanā iesaistīto personu un struktūru, kuru līdzekļi, citi finanšu aktīvi un saimnieciskie resursi (turpmāk tekstā — “līdzekļi”) jāiesaldē. Rezolūcijas 1737 (2006) pielikumā esošais saraksts tika atjaunināts ar vairākām turpmākām rezolūcijām, tostarp Drošības padomes Rezolūciju 1747 (2007), ar kuru tika iesaldēti Irānas bankas *Bank Sepah* un tās Lielbritānijas meitas sabiedrības *Bank Sepah International plc* līdzekļi. Ne uz *BMI*, ne prasītāju neattiecās Drošības padomes noteiktie līdzekļu iesaldēšanas pasākumi.
- 4 Turklāt atbilstoši Drošības padomes 2008. gada 3. marta Rezolūcijas 1803 (2008) 10. pantam tā aicina “visas valstis modri savā teritorijā novērot finanšu iestāžu darbības ar visām bankām, kuru domicils ir Irānā, it īpaši ar *Melli* banku un *Saderat* banku, lai izvairītos no tā, ka šādas darbības veicina [kodolieroču izplatīšanu]”.
- 5 Attiecībā uz Eiropas Savienību Rezolūcija 1737 (2006) tika īstenota ar Padomes 2007. gada 27. februāra Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 61, 49. lpp.). Tās 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēts iesaldēt visus līdzekļus, kas pieder personām un struktūrām, kas uzskaitītas Drošības padomes Rezolūcijā 1737 (2006), kā arī visus līdzekļus, kas šīm personām vai struktūrām ir tiešā vai netiešā valdījumā, turējumā vai kontrolē. Kopējās nostājas 2007/140 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā turklāt noteikts, ka šie paši

pasākumi ir piemērojami tostarp personām vai struktūrām, kuras pieder personām vai struktūrām vai kuras kontrolē personas vai struktūras, kas ir tieši saistītas ar kodolieroču izplatīšanu vai sniedz tai atbalstu. Atbilstoši Kopējās nostājas 2007/140 7. panta 2. punktam to personu vai struktūru sarakstu, uz kurām attiecas šī paša dokumenta 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie līdzekļu iesaldēšanas pasākumi, apstiprina un tajā grozījumus izdara Padome ar vienprātīgu lēmumu.

- 6 Tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Eiropas Kopienas kompetenci, Rezolūcija 1737 (2006) tika īstenota ar Padomes 2007. gada 19. aprīļa Regulu (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 103, 1. lpp.), kuras saturs būtībā ir tāds pats kā Kopējai nostājai 2007/140. Tā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 1. punktā paredzēta Drošības padomes noteikto personu, vienību un struktūru līdzekļu iesaldēšana. Šīs pašas regulas 7. panta 2. punktā paredzēti tādi paši pasākumi kā tie, kas attiecas uz struktūrām, kuras Eiropas Savienības Padome atzinusi par tādām, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā atbilstoši Kopējās nostājas 2007/140 5. panta 1. punkta b) apakšpunktam. It īpaši minētās regulas 7. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzēts iesaldēt to struktūru līdzekļus, kas pieder tādām struktūrām vai kuras kontrolē tādas struktūras, kas ir apzinātas kā tādas, kas piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē. Struktūras, uz kurām attiecas līdzekļu iesaldēšanas pasākumi saskaņā ar Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu, ir uzskaitītas šī paša dokumenta V pielikumā.
- 7 Atkāpjoties no Regulas Nr. 423/2007 7. panta, šīs pašas regulas 9. un 10. pantā dalībvalstu pilnvarotās iestādes būtībā pilnvarotas atbrīvot iesaldētos līdzekļus tostarp, lai ļautu V pielikumā minētajām struktūrām izpildīt saistības, kas izriet no līgumiem, kas noslēgti pirms iesaldēšanas pasākuma noteikšanas, un segt pamatizdevumus.
- 8 Regulas Nr. 423/2007 15. panta 2. punktā noteikts, pirmkārt, ka Padome ar kvalificētu balsu vairākumu izveido, pārskata un groza V pielikumā iekļauto sarakstu pilnīgā saskaņā ar lēmumiem, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Kopējās nostājas 2007/140 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un, otrkārt, ka šo sarakstu regulāri un ne retāk kā reizi 12 mēnešos pārskata.

- 9 Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punktā Padomei noteikts pienākums noteikt individuālos un īpašos iemeslus lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šīs pašas regulas 15. panta 2. punktu, un darīt tos zināmus attiecīgajām struktūrām.

2. Apstrīdētais lēmums

- 10 2008. gada 23. jūnijā Padome pieņēma Lēmumu 2008/475/EK, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 (OV L 163, 29. lpp; turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”). Atbilstoši apstrīdētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punktam *BMI* un tās meitas sabiedrības, tostarp prasītāja, tika iekļautas minētās regulas V pielikumā iekļautajā sarakstā, kā sekas bija to līdzekļu iesaldēšana.
- 11 Padome sniedza šādu pamatojumu:

“Sniedz vai mēģina sniegt finansiālu atbalstu uzņēmumiem, kas iesaistīti Irānas kodolprogrammā un raķešu programmā vai iegādājas šīm programmām paredzētas preces (*AIO, SHIG, SBIG, AEOL, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company* un *DIO*). *Bank Melli* veicina Irānas paaugstināta riska darbības. Tā ir daudzkārt veicinājusi paaugstināta riska materiālu iegādi Irānas kodolprogrammai un raķešu programmai. Tā ir sniegusi dažādus finanšu pakalpojumus tādu vienību vārdā, kuras ir saistītas ar Irānas kodolrūpniecību un raķešu rūpniecību, tostarp atvērusi akreditīvus un uzturējusi kontus. Daudzi no nosauktajiem uzņēmumiem ir minēti [Drošības padomes] Rezolūcijās 1737 un 1747.”

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 25. jūnijā, prasītāja cēla prasību lietā T-246/08. Ar atsevišķiem dokumentiem, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti šajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu izskatīt lietu paātrinātā procesā atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 76.a pantam, kā arī pieteikumu par pagaidu noregulējumu ar mērķi panākt, lai apstrīdētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punkta piemērošana tiktu apturēta.
- 13 Ar jaunu prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 15. augustā, prasītāja cēla prasību lietā T-332/08. Ar atsevišķiem dokumentiem, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti šajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu izskatīt lietu paātrinātā procesā atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 76.a pantam, jaunu pieteikumu par pagaidu noregulējumu ar mērķi panākt, lai apstrīdētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punkta piemērošana tiktu apturēta, kā arī lūgumu apvienot lietas T-246/08 un T-332/08.
- 14 Ar aktiem, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2008. gada 10. jūlijā un 6. un 8. augustā, Francijas Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Eiropas Kopienų Komisija lūdza atļauju iestāties lietā T-246/08 Padomes atbalstam. Ar 2008. gada 5. un 17. septembra rīkojumiem Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētāja atļāva viņu iestāšanos.
- 15 Ar 2008. gada 18. jūlija un 16. septembra lēmumiem Pirmās instances tiesa (otrā palāta) apmierināja lūgumus par lietu izskatīšanu paātrinātā procesā atbilstoši Reglamenta 76.a pantam, atļaujot dalībvalstīm, kas iestājušās lietās, iesniegt savus iestāšanās rakstus.
- 16 Ar aktiem, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2008. gada 15. septembrī, 21. oktobrī un 7. novembrī, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā

Karaliste, Francijas Republika un Eiropas Kopienu Komisija lūdza atļauju iestāties lietā T-332/08 Padomes atbalstam. Ar 2008. gada 10. oktobra, 17. novembra un 1. decembra rīkojumiem Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētāja atļāva viņu iestāšanos.

- 17 Ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 27. augusta un 17. septembra rīkojumiem prasītājas pieteikumi par pagaidu noregulējumu tika noraidīti un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana atlikta.
- 18 Iebildumu raksts lietā T-246/08 tika iesniegts 2008. gada 30. jūlijā. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Francijas Republika savus iestāšanās rakstus iesniedza 2008. gada 2. oktobrī.
- 19 Iebildumu raksts lietā T-332/08 tika iesniegts 2008. gada 6. oktobrī. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Francijas Republika savus iestāšanās rakstus iesniedza attiecīgi 2008. gada 28. oktobrī un 8. decembrī.
- 20 Ar Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētājas 2008. gada 15. decembra rīkojumu lietas T-246/08 un T-332/08 tika apvienotas mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 50. pantu.
- 21 2009. gada 12. janvārī prasītāja Pirmās instances tiesai pārsūtīja vēstuli par tās attiecībām ar apstrīdētajā lēmumā pamatojumā minētajām struktūrām. Ar 2009. gada 14. janvāra lēmumu Pirmās instances tiesa nolēma šo dokumentu neiekļaut lietas materiālos.

22 2009. gada 20. janvāra tiesas sēdē tika uzklasīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem.

23 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— lietā T-246/08:

— atcelt apstrīdētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punktu tiktāl, ciktāl tas uz to attiecas;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— lietā T-332/08:

— atcelt apstrīdētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punktu tiktāl, ciktāl tas uz to attiecas;

— ja Pirmās instances tiesa uzskatītu, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir obligāti piemērojams, to atzīt par nepiemērojamu atbilstoši EKL 241. pantam;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 Padomes prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Komisija lūdz Pirmās instances tiesu prasību noraidīt.

26 Francijas Republika lūdz Pirmās instances tiesu prasību noraidīt un piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. Par pieņemamību

Par prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuriem BMI nepiedalās kodolieroču izplatīšanas finansēšanā, pieņemamību

- 27 Pirmkārt, jāatzīmē, ka savos prasības pieteikumos prasītāja aprobežojas ar vienkāršu apgalvojumu, atbilstoši kuram *BMI* nepiedalījās kodolieroču izplatīšanas finansēšanā. Šāds apgalvojums neatbilst Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta nosacījumam, atbilstoši kuram prasības pieteikumā ietver kopsavilkumu par izvirzītajiem pamatiem, un tādējādi to nevar uzskatīt par pieņemamu pamatu.
- 28 Otrkārt, atbildot uz jautājumu, ko Pirmās instances tiesa uzdeva tiesas sēdē, prasītāja apgalvoja, ka, ja 2009. gada 12. janvārī Pirmās instances tiesai nosūtītais dokuments būtu ticis iekļauts lietas materiālos, tā būtu izvirzījusi pamatu par to, ka *BMI* nepiedalās kodolieroču izplatīšanas finansēšanā. Taču pat tad, ja šāds pamats būtu ticis izvirzīts, tas katrā ziņā būtu nepieņemams.
- 29 Ne vēstulē, kas bija pievienota Pirmās instances tiesai 2009. gada 12. janvārī nosūtītajam dokumentam, ne tiesas sēdē prasītāja nav minējusi iemeslu, kādēļ tā nevarēja izvirzīt attiecīgo pamatu rakstveida procesa laikā, lai gan no iepriekš 11. punktā minētajiem iemesliem skaidri izriet, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā Padome pamatojās uz apgalvoto *BMI* dalību kodolieroču izplatīšanas finansēšanā. Šādos apstākļos, pat pieņemot, ka attiecīgais pamats būtu izvirzīts prasītājas 2009. gada 12. janvāra vēstulē, tas katrā ziņā būtu nepieņemams atbilstoši Reglamenta 48. panta 2. punktam, kas aizliedz tiesvedības laikā izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.

30 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāuzskata, ka tiktāl, ciktāl prasītāja nav izvirzījusi pieņemamu pamatu, ar ko tā apstrīdētu Padomes secinājumu, ka *BMI* piedalās kodolieroču izplatīšanas finansēšanā, šis jautājums neietilpst šo strīdu priekšmetā.

Par prasītājas izvirzītās iebildes par prettiesiskumu pieņemamību

31 Tiesas sēdē Komisija apstrīdēja iebildes par prettiesiskumu, ko prasītāja izvirzīja lietā T-332/08, pieņemamību, uzsverot, ka tā tika izvirzīta, atbildot uz lietā T-246/08 izvirzītajiem Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes argumentiem. Komisija uzskata, ka šādi “procesuālie paņēmieni” var negatīvi ietekmēt pareizu tiesvedību, it īpaši paātrinātā procesa ietvaros.

32 Tomēr jāatzīmē, ka ne Reglaments, ne judikatūra nenoliedz otras prasības atcelt tiesību aktu, ko cēlis tas pats prasītājs, pieņemamību. Tai tomēr ir divi nosacījumi saistībā ar prasības termiņa ievērošanu un *lis pendens* neesamību.

33 Šajā sakarā, pirmkārt, nav apstrīdēts, ka prasība lietā T-332/08 ir celta, ievērojot termiņus.

34 Otrkārt, no judikatūras izriet, ka, lai prasība tiktu atzīta par nepieņemamu *lis pendens* dēļ, tai jāatbilst trīs nosacījumiem: tai jābūt starp tām pašām pusēm, tai jābūt tādām

pašam mērķim un, izmantojot tos pašus pamatus (šajā sakarā skat. Tiesas 1985. gada 19. septembra spriedumu apvienotajās lietās 172/83 un 226/83 *Hoogovens Groep/* Komisija, *Recueil*, 2831. lpp., 9. punkts; Tiesas 1987. gada 1. aprīļa rīkojumu apvienotajās lietās 159/84, 267/84, 12/85 un 264/85 *Ainsworth u.c./* Komisija, *Recueil*, 1579. lpp., 3. un 4. punkts, un 1988. gada 22. septembra spriedumu apvienotajās lietās 358/85 un 51/86 Francija/Parlaments, *Recueil*, 4821. lpp., 12. punkts).

35 Šajā lietā, lai gan lietas dalībnieki prasībās T-246/08 un T-332/08 ir tie paši, pirmā prasība ir vērsta vienīgi uz apstrīdētā lēmuma atcelšanu, kamēr ar otro vēlas panākt arī, lai Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkts tiktu atzīts par nepiemērojamu. Tāpat, lai gan pirmais lietā T-332/08 izvirzītais pamats lidzinās pirmajam lietā T-246/08 izvirzītajam pamatam, jo tas ir par samērīguma principa pārkāpumu, tie tomēr nav identiski, tostarp jaunā jautājuma par Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta interpretāciju dēļ. Turklāt otrais lietā T-332/08 izvirzītais pamats par apgalvoto pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu atšķiras no prasības pamatiem lietā T-246/08. Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka judikatūrā noteiktie nosacījumi tam, lai prasība lietā T-332/08 tiktu atzīta par nepieņemamu *lis pendens* dēļ, būtu izpildīti.

36 Visbeidzot jāatzīmē, ka paātrinātā procesa ietvaros iespējamā negatīvā ietekme uz pareizu tiesvedību būtībā ietekmē tā lietas dalībnieka intereses, kas ir lūdzis šo procesa veidu, ņemot vērā ilgāko izskatīšanas laiku, ko radītu divu prasību secīga iesniegšana. Šajā lietā prasītāja gan cēla prasības, gan lūdza tās izskatīt paātrinātā procesā, turklāt, kā izriet no tās procesuālajiem rakstiem, prasītāja apzinājās šīs iespējamās negatīvās sekas.

37 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, jāuzskata, ka prasītājas izvirzītā iebilde par prettiesiskumu ir pieņemama.

2. Par lietas būtību

38 Lietā T-246/08 prasītāja sniedz ievada apsvērumus par šajā lietā veicamās Pirmās instances tiesas pārbaudes intensitāti, kā arī divus pamatus par, pirmkārt, samērīguma principa pārkāpumu un, otrkārt, “nediskriminācijas principa” pārkāpumu.

39 Lietā T-332/08 prasītāja izvirza divus pamatus. Ar pirmo pamatu tā apgalvo, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts nav obligāti piemērojams, jo Padomei tā īstenošanas ietvaros ir rīcības brīvība. Gadījumā, ja Pirmās instances tiesa tomēr uzskatītu, ka minētā norma ir obligāti piemērojama, prasītāja apgalvo, ka tā ir pretrunā samērīguma principam un tādējādi atbilstoši EKL 241. pantam nav piemērojama. Ar otro pamatu prasītāja izvirza pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

40 Padome un personas, kas iestājušās lietā, apstrīd prasītājas izvirzīto pamatu pamatotību.

41 Pirmās instances tiesa uzskata, ka ievada apsvērumi jāaplūko pirms jautājuma par Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta interpretācijas, kas ir noteicošais attiecībā uz veidu, kādā jāizskata iebildumi par samērīguma principa pārkāpumu.

Par pārbaudes tiesā intensitāti

Lietas dalībnieku argumenti

- 42 Prasītāja apgalvo, ka Pirmās instances tiesai jāveic padziļināta apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaude, ņemot vērā it īpaši smagās sekas, kas tai izriet no šī lēmuma.
- 43 Padome, ko atbalsta Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, atzīmē, ka tai ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz faktoriem, kas jāņem vērā, pieņemot ierobežojošus ekonomiskus vai finansiālus pasākumus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 44 Attiecībā uz pārbaudes tiesā intensitāti Regulā Nr. 423/2007 jānošķir divu veidu faktori saistībā ar lēmuma, ar kuru struktūras līdzekļi ir tikuši iesaldēti atbilstoši šī paša dokumenta 7. panta 2. punktam. No vienas puses, Regulas Nr. 423/2007 pantos noteikti tās izveidoto ierobežojošo pasākumu īstenošanas noteikumi. No otras puses, Regulas Nr. 423/2007 V pielikums, kurā uzskaitītas struktūras, uz kurām attiecas atbilstoši šīs pašas regulas 7. panta 2. punktam noteiktie līdzekļu iesaldēšanas pasākumi, ir pasākums, ar kuru iepriekš minētie vispārējie noteikumi tiek piemēroti konkrētām struktūrām.
- 45 Attiecībā uz pirmā veida faktoriem Padomei ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz faktoriem, kas jāņem vērā, pieņemot ierobežojošus ekonomiskas un finansiālas sankcijas, pamatojoties uz EKL 60. un 301. pantu, atbilstoši kopējai nostājai, kas pieņemta atbilstoši kopējai ārējai un drošības politikai (KĀDP). Tā kā Kopienų tiesa

tostarp nevar Padomes veikto pierādījumu, faktu un apstākļu, kas pamato šādu pasākumu noteikšanu, aizstāt ar savu vērtējumu, Pirmās instances tiesas īstenotā pārbaude jāierobežo ar pārbaudi par to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi un noteikumi par pamatojumu, faktu pareizību, kā arī acīmredzamas kļūdas faktu vērtējumā un pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamību. Šī ierobežotā pārbaude ir piemērojama it īpaši apsvērumiem par piemērotību, uz kuriem balstīti šādi pasākumi (pēc analogijas šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 12. decembra spriedumu lietā T-228/02 *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome, Krājums, II-4665. lpp., 159. punkts).

- ⁴⁶ Kas attiecas uz lēmuma, ar kuru struktūra ir iekļauta Regulas Nr. 423/2007 V pielikuma sarakstā atbilstoši tās 7. panta 2. punktam, Pirmās instances tiesai, ņemot vērā atcelšanas pamatus, ko izvirzījusi attiecīgā struktūra vai ko tā pati izvirzījusi *ex officio*, jāpārlicinās, vai attiecīgais gadījums atbilst vienai no četrām Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a)–d) apakšpunkta hipotēzēm. Tas nozīmē, ka attiecīgā lēmuma likumīguma pārbaude attiecas uz tā pamatojumam minēto faktu un apstākļu pārbaudi, tāpat kā uz pierādījumu un informācijas, uz kuru šis vērtējums balstīts, pārbaudi. Pirmās instances tiesai arī jānodrošina tiesību uz aizstāvību prasības norādīt pamatojumu ievērošana šajā sakarā, kā arī vajadzības gadījumā — Padomes iespējami norādīto imperatīvo apsvērumu, lai no tiem atkāptos, pamatotība (skat. pēc analogijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome, 154. punkts).

Par Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta interpretāciju

Lietas dalībnieku argumenti

- ⁴⁷ Prasītāja apgalvo, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts nav obligāti piemērojams, t.i., tas nav sistemātiski jāpiemēro visām juridiskām personām, kuras pieder struktūrām, kuru līdzekļi ir tikuši iesaldēti saskaņā ar šīs pašas regulas

7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu, jo, pēc prasītājas domām, Padomei šajā jautājumā ir rīcības brīvība un pienākums ņemt vērā katras no attiecīgajām struktūrām īpašo situāciju.

48 Šajā sakarā tā apgalvo, pirmkārt, ka pretēja interpretācija būtu pretrunā Pirmās instances tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru jautājumā par līdzekļu iesaldēšanu kompetentajai iestādei ir pienākums rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus attiecīgās lietas apstākļus un pietiekami pamatot savu nolēmumu (Pirmās instances tiesas 2008. gada 23. oktobra spriedums lietā T-256/07 *People's Mojahedin Organization of Iran/Padome, Krājums, II-3019. lpp., 139. punkts*).

49 Ar sistemātisku līdzekļu iesaldēšanu netiktu ievērotas piederošās vai kontrolētās struktūras īpatnības, tādas kā tās darbības neatkarības pakāpe, uzraudzība, kas tai tiek piemērota, vai saiknes starp tās darbībām un kodolieroču izplatīšanu nepastāvēšana. Tāpat tas būtu nesaderīgi ar Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru atbilstoši EKL 60. un 301. pantam pieņemtie ierobežojošie pasākumi attiecas tikai uz trešām valstīm, un šis jēdziens var iekļaut šādu valstu vadītājus, kā arī personas un organizācijas, kas ir saistītas ar šiem vadītājiem vai ko tie tieši vai netieši kontrolē (Tiesas 2008. gada 3. septembra spriedums apvienotajās lietās C-402/05 P un C-415/05 P *Kadi un Al Barakaat International Foundation/Padome un Komisija, Krājums, I-6351. lpp., 166. punkts*).

50 Nepieciešamību izskatīt katru gadījumu atsevišķi apstiprina, pirmkārt, ģenerālvokāta Pojareša Maduru [*Poiars Maduro*] secinājumi apvienotajās lietās *Kadi un Al Barakaat International Foundation/Padome un Komisija*, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums, un, otrkārt, Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punkts, kurā ir prasīts, lai attiecībā uz katru struktūru un līdz ar to attiecībā uz katru piederošo vai kontrolēto struktūru tiktu minēti īpaši iemesli.

51 Otrkārt, ņemot vērā Regulas Nr. 423/2007 saturu, sistemātiska visu piederošo vai kontrolēto struktūru līdzekļu iesaldēšana neesot nepieciešama, lai nodrošinātu pret mātes sabiedrību noteikto pasākumu efektivitāti. Regulas Nr. 423/2007 5. panta 1. punkta, 7. panta 3. un 4. punkta, 13. panta 1. punkta un 16. panta sekas ir tādas, ka

Eiropas Savienībā dibinātai meitas sabiedrībai ir liegts tieši vai netieši darboties saskaņā ar mātes struktūras norādēm.

- 52 Treškārt, prasītāja atsaucas uz savu īpašo situāciju. Šajā sakarā tā apgalvo, pirmkārt, ka tā ievēro visus spēkā esošos sankciju režīmus, ierobežojošos pasākumus un tiesisko regulējumu. Otrkārt, tā kā prasītāja ir gan juridiski, gan funkcionāli nošķirta no savas mātes sabiedrības un to uzrauga *FSA*, *BMI* to nevar neatbilstoši kontrolēt.
- 53 Ceturtkārt un visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Padomei nav konsekventas visu to struktūru, kas ir apzinātas kā tādas, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, meitas sabiedrību līdzekļu iesaldēšanas prakses. Tā *BMI* ir vienīgā apstrīdētajā lēmumā minētā struktūra, kuras meitas sabiedrību līdzekļi tiek iesaldēti, atšķirībā no, piemēram, *Iran Electronic Industries*, lai gan tai ir sešas meitas sabiedrības. Tāpat, lai gan *BMI* dažādos rūpniecības sektoros ir aptuveni divdesmit meitas sabiedrības, līdzekļu iesaldēšanas pasākumi noteikti tikai divām no tām, tostarp prasītājai.
- 54 Noslēgumā prasītāja apgalvo, ka, ja Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts būtu obligāti piemērojams, ar to tiktu pārkāpts samērīguma princips. Ja “atvasināto tiesību normas formulējums ir interpretējams vairākos veidos”, priekšroka dodama tai interpretācijai, kas atbilst vispārējiem Kopienų tiesību principiem. Tādējādi, pēc prasītājas domām, jāuzskata, ka iepriekš minētā norma Padomei piešķir rīcības brīvību attiecībā uz struktūras, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, meitas sabiedrības līdzekļu iesaldēšanu.
- 55 Padome, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts “bez neskaidrībām” paredz, ka struktūras līdzekļu

iesaldēšana “bez nosacījumiem” ietver visu tai piederošo vai tās kontrolēto struktūru līdzekļu iesaldēšanu un ka šajā jautājumā nepastāv nekāda rīcības brīvība.

- 56 Šajā sakarā Padome piebilst, ka, ja arguments par to, ka *BMI* līdzekļu iesaldēšana ir pietiekama, lai liegtu meitas sabiedrībai tai pārskaitīt līdzekļus, būtu pareizs, līdzekļu iesaldēšana nekad nebūtu pamatota, jo būtu pietiekami aizliegt piedalīties kodolieroču izplatīšanā un nebūtu jānosaka pasākumi pret struktūrām, kas varētu neievērot šo aizliegumu.
- 57 Padome turklāt atzīmē, ka *BMI* un tās meitas sabiedrības, tostarp prasītāja, veido vienu ekonomisku vienību, kas nozīmē, ka līdzekļu iesaldēšanas pasākuma piemērošana meitas sabiedrībā ir nepieciešama, lai nodrošinātu attiecībā uz *BMI* un galu galā — attiecībā uz Irānas Islāma Republiku — noteikto pasākumu piespiedu ietekmes efektivitāti. Padome šajā sakarā apgalvo, ka, tā kā Kopienai nav ekstrateritoriālas kompetences, apstrīdētā lēmuma ietekme būs atkarīga galvenokārt no tā piemērošanas Eiropas Savienībā dibinātajām *BMI* meitas sabiedrībām un filiālēm.
- 58 Atbildot uz prasītājas argumentu, atbilstoši kuram tā neiesaldējot sistemātiski visu struktūru, uz kurām attiecas līdzekļu iesaldēšanas pasākumi, meitas sabiedrību līdzekļus, Padome apgalvo, ka šādas meitas sabiedrības var tikt izveidotas jebkurā brīdī, kas nozīmē, ka ne vienmēr ir iespējams tās identificēt.
- 59 Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atbalsta Padomes nostāju. Bez šīs pēdējās minētajiem argumentiem tā pamatojas, pirmkārt, uz Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta formulējumu, atbilstoši kuram noteiktu struktūru līdzekļus “iesaldē”. Otrkārt, tā apgalvo, ka būtu neloģiski, ja Regulā Nr. 423/2007 būtu paredzēta atšķirīga attieksme atkarībā no tā, vai līdzekļi pieder mātes struktūrai vai tai piederošai vai tās kontrolētai struktūrai, lai gan pirmā reāli kontrolē otro. Treškārt, arguments par Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punktu tikai uzdod jautājumu, vai Padome var vienīgi norādīt konkrētus un individuālus iemeslus mātes struktūras

līdzekļu iesaldēšanai un pēc tam bez jebkāda papildu pamatojuma minēt tai piederošu vai kontrolēto struktūru kā tādu minētās regulas V pielikumā.

- 60 Lai gan, atbalstīdama Padomes nostāju, Francijas Republika attiecībā uz argumentu saistībā ar Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punktu apgalvo, ka Padomei nav pienākuma norādīt īpašus un individuālus iemeslus attiecībā uz struktūras, uz kuru attiecas līdzekļu iesaldēšanas pasākumi, meitas sabiedrībām.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 61 Ievadam jāatgādina, ka, interpretējot Kopienų tiesību noteikumu, jāņem vērā ne tikai tā formulējums, bet arī tā konteksts un mērķi, kādus vēlas sasniegt ar tiesisko regulējumu, kurā tas ietilpst (Tiesas 1983. gada 17. novembra spriedums lietā 292/82 *Merck, Recueil*, 3781. lpp., 12. punkts).
- 62 Kas attiecas uz Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta formulējumu, tajā paredzēts: “Visus [līdzekļus], kas ir to [struktūru] īpašumā, [..], kuras [..] saskaņā ar 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu Kopējā nostājā 2007/140 ir apzinātas kā tādas, kas ir [struktūra], kas pieder [struktūrai, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā], [iesaldē]”. Par šo formulējumu jāizsaka divi komentāri.
- 63 Pirmkārt, tā kā ir izmantots formulējums “iesaldē”, līdzekļu iesaldēšanas pasākuma attiecināšana uz piederošām un kontrolētām struktūrām ir obligāta, un Padomei šajā sakarā nav nekādas rīcības brīvības. Ja likumdevējs būtu vēlējis piešķirt Padomei šādu rīcības brīvību, tas savu gribu būtu izteicis, šajā sakarā izmantojot skaidru formulējumu, tādu kā “var iesaldēt”.

64 Otrkārt, pieņemot lēmumu atbilstoši Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktam, Padomei jāizvērtē attiecīgās lietas apstākļi, lai noteiktu, kuras struktūras ir tādas, kas pieder vai tiek kontrolētas.

65 Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta konteksts un it īpaši šīs regulas 7. panta 2. punkta vispārējā sistēma apstiprina šīs normas teksta analīzi. Tiktāl, ciktāl formulējums “apzinātas kā tādas” izmantots tās ievaddaļā, jāuzskata, ka, tāpat kā katrā no četriem no a) līdz d) apakšpunktā minētajiem gadījumiem, to, vai struktūra “pieder” vai to “kontrolē”, katrā atsevišķā gadījumā novērtē Padome.

66 Visbeidzot, interpretāciju, kāda izriet no teksta un konteksta analīzes, ir saderīga ar Regulas Nr. 423/2007 mērķi, proti, vēlmi novērst kodolieroču izplatīšanu un vispārīgāk — nodrošināt starptautisko mieru un drošību, ņemot vērā kodolieroču izplatīšanas radītos draudus.

67 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, jāatzīst, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktā Padomei ir noteikts pienākums iesaldēt tādas struktūras, kas “pieder” vai ko “kontrolē” struktūra, kas apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, līdzekļus, un Padome to, vai struktūra ir tāda, kas “pieder” vai ko “kontrolē”, novērtē katrā atsevišķā gadījumā.

68 Prasītājas izvirzītie argumenti nevar atspēkot šo secinājumu.

- 69 Pirmkārt, tiktāl, ciktāl Padomei jānovērtē, vai struktūra ir tāda, kas “pieder” vai ko “kontrolē”, tai jāņem vērā visi attiecīgās lietas atbilstošie faktori, tādi kā attiecīgās struktūras darbības neatkarības līmenis vai uzraudzības, ko pār to veic valsts iestāde, iespējamā ietekme. Savukārt attiecīgās struktūras darbības raksturs un iespējamā saiknes starp šo darbību un kodolieroču izplatīšanu nepastāvēšana šajā kontekstā nav atbilstoši faktori, jo kontrolētās vai piederošās struktūras līdzekļu iesaldēšanas pasākuma pieņemšanu, kā izriet no 103. punkta turpmāk, nepamato tas, ka tā pati piedalītos kodolieroču izplatīšanā. Tāpat tas apstāklis, ka atbilstoši Regulai Nr. 423/2007 pieņemto ierobežojošo pasākumu mērķis ir novērst jebkādu finansiālu un tehnisku atbalstu Irānas Islāma Republikas darbībai kodolieroču un kodolraķešu izstrādes jomā, kas rada kodolieroču izplatīšanas draudus, katrā ziņā nozīmē, ka minētie pasākumi tiek pieņemti pret trešo valsti un tādējādi tie uzskatāmi par tādiem, kas ir saderīgi ar EKL 60. un 301. panta interpretāciju iepriekš minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Kadi un Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija.
- 70 Attiecībā uz pienākumu norādīt pamatojumu, kas Padomei noteikts ar Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punktu, no 143.–146. punkta turpmāk izriet, ka Padomei jānorāda iemesli, kuru dēļ tā uzskata, ka struktūra “pieder” vai to “kontrolē” struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, un ka tādējādi tās līdzekļi jāiesaldē saskaņā ar Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu. Šis pienākums neietekmē to, ka, ja Padome uzskata, ka šajā normā noteiktie nosacījumi ir izpildīti, tai ir pienākums noteikt pret attiecīgo struktūru vērstu līdzekļu iesaldēšanas pasākumu.
- 71 Otrkārt, prasītājas norādītie Regulas Nr. 423/2007 noteikumi vispirms aizliedz iesaistīties darījumos ar struktūrām, kas apzinātas kā tādas, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, vai tajos piedalīties, pēc tam nosaka pārskatāmības un sadarbības ar kompetentajām iestādēm pienākumu un, visbeidzot, pienākumu dalībvalstīm paredzēt šīs pašas regulas pārkāpumu gadījumā piemērojamas sankcijas. Ir taisnība, ka šie noteikumi tika pieņemti, lai Padomes izvirzītie mērķi tiktu sasniegti. Tomēr tas vien, ka pastāv noteikumi, ar kuriem tiek aizliegts iesaistīties darījumos ar struktūrām, kas

apzinātas kā tādas, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, un paredzēti pienākumi, ar kuriem ir saistītas sankcijas, negarantē, ka struktūra, kas “pieder” vai ko “kontrolē” struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, šādos darījumos neiesaistīsies. Tādējādi šis apstāklis neļauj uzskatīt, ka jebkādi papildu pasākumi, tādi kā struktūru, kas “pieder” vai to “kontrolē” struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, līdzekļu iesaldēšana, būtu lieki.

72 Treškārt, argumenti par īpašo prasītājas situāciju neattiecas uz interpretāciju, kas sniedzama Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktam, bet gan būtībā uz kļūdu, ko Padome esot pieļāvusi, prasītājai piemērojot šo normu. Tādējādi šie argumenti šajā analīzes stadijā nav atbilstoši. Tie tiks izskatīti kā atsevišķs pamats šī sprieduma turpinājumā (skat. turpmāk 119.–129. punktu).

73 Ceturtkārt, attiecībā uz argumentu, ka Padomei nav prakses sistemātiski iesaldēt visu to struktūru, kas apzinātas kā tādas, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, meitas sabiedrību līdzekļus, vispirms jāatzīmē — kā izriet no 123. punkta turpmāk —, ka Padome var likumīgi nepiemērot minētās regulas 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta struktūrām, kas, pēc tās domām, neizpilda visus šīs normas piemērošanas nosacījumus, lai gan tās ir struktūru, kas apzinātas kā tādas, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, meitas sabiedrības.

74 Turpinājumā, kā atzīmē Padome un Francijas Republika, nav iespējams visos gadījumos identificēt visas struktūras, kas pieder vai ko kontrolē struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā.

75 Visbeidzot, pat pieņemot, ka Padome patiešām nebūtu noteikusi līdzekļu iesaldēšanas pasākumus noteiktām struktūrām, kas pieder vai ko kontrolē struktūras, kas ir

apzinātas kā tādas, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, pirmkārt, jāatzīmē, ka, tā kā Padomei ir pienākums šo regulu ievērot, tās iespējami atšķirīgā prakse no tās nevar likumīgi atkāpties un tādējādi attiecīgajām struktūrām *a fortiori* nevar radīt tiesisko paļāvību. Otrkārt, ja attiecīgais arguments ir par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jāatgādina, ka tas ir jāsaskaņo ar tiesiskuma principu, atbilstoši kuram neviens nevar sev par labu atsaukties uz nelikumību, kas pieļauta par labu citam (Pirmās instances tiesas 1998. gada 14. maija spriedums lietā T-327/94 *SCA Holding*/Komisija, *Recueil*, II-1373. lpp., 160. punkts; 1998. gada 14. maija spriedums lietā T-347/94 *Mayr-Melnhof*/Komisija, *Recueil*, II-1751. lpp., 334. punkts, un 2002. gada 20. marta spriedums lietā T-23/99 *LR AF 1998*/Komisija, *Recueil*, II-1705. lpp., 367. punkts). Tādējādi uz Padomes iespējami nelikumīgo rīcību citos gadījumos — pieņemot, ka tā būtu pierādīta — nevar noderīgi atsaukties prasītājas nostājas atbalstam.

⁷⁶ Šādos apstākļos judikatūra, atbilstoši kurai tad, ja Kopienų atvasināto tiesību dokuments var tikt interpretēts vairākos veidos, priekšroka jādod interpretācijai, kas normu padara atbilstošu Līgumam, nevis tai, kuras dēļ norma būtu jāatzīst par nesaderīgu ar to, nav atbilstoša (Tiesas 1983. gada 13. decembra spriedums lietā 218/82 Komisija/Padome, *Recueil*, 4063. lpp., 15. punkts). Šajā lietā nepastāv nekādas saprātīgas šaubas par Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta interpretāciju.

⁷⁷ Prasītājas argumenti par iepriekš 67. punktā izmantotās interpretācijas it kā nesaderību ar samērīguma principu tiks novērtēti vēlāk šai spriedumā saistībā ar pret Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu prasītājas lietā T-332/08 izvirzīto iebildi par prettiesiskumu.

Par iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu

Lietas dalībnieku argumenti

- 78 Prasītāja apgalvo, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir pretrunā samērīguma principam un tādējādi jāatzīst par šai lietā nepiemērojamu atbilstoši EKL 241. pantam. Tādējādi, pēc prasītājas domām, apstrīdētais lēmums jāatceļ juridiskā pamata trūkuma dēļ.
- 79 Savas nostājas atbalstam prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta nesaderīgums ar samērīguma principu izriet no iepriekš 48.–54. punktā izklāstītajiem argumentiem.
- 80 Otrkārt, visu struktūru, kas pieder vai ko kontrolē struktūra, kura ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, līdzekļu iesaldēšanai trūkstot “racionālas saiknes” ar mērķi nepieļaut kodolieroču izplatīšanu un tās finansēšanu.
- 81 Šajā sakarā prasītāja atgādina, ka tā ir britu banka, kas ir nošķirta no savas mātes sabiedrības un ievēro visu piemērojamo tiesisko regulējumu. Tā precizē, ka attiecībā uz ierobežojošiem pasākumiem pret Irānas Islāma Republiku tā bija pakļauta tādiem pašiem pienākumiem kā citas Kopienas bankas un ka tā tos ievēroja. Tā kā nav pierādīts vai apgalvots, ka prasītāja piedalītos kodolieroču izplatīšanas finansēšanā, apstrīdētajā lēmumā minētajā pamatojumā nav skaidras atsauces uz prasītāju un ne tā, ne *BMI* Drošības padomes Rezolūcijā 1803 (2008) nav minētas kā struktūras, kas atbalstītu kodolieroču izplatīšanu, automātiska Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzētā līdzekļu iesaldēšanas pasākuma piemērošana tai neatbilstu mērķim novērst kodolieroču izplatīšanu.

- 82 Turpinājumā prasītājas līdzekļu iesaldēšana neietekmētu kodolieroču izplatīšanu, jo prasītāja nepiedalās tās finansēšanā un noteiktie pasākumi nav tādi, kas varētu likt mainīt Irānas iestāžu nostāju. Šajā sakarā prasītāja turklāt apgalvo, ka jebkurā gadījumā tā ievērotu apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *BMI* un citām struktūrām, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, kas nozīmē, ka vienīgās prasītājas līdzekļu iesaldēšanas sekas ir liegšana tai iesaistīties darījumos ar struktūrām, kuras nepiedalās kodolieroču izplatīšanā. Tāpat aizliegums prasītājai iesaistīties darījumos neradītu ekonomisku spiedienu uz kodolieroču izplatīšanas finansēšanu, ņemot vērā to, ka tās pamatdarbība ir no Irānas nākuša kapitāla ieguldīšana aktīvos ārpus šīs valsts.
- 83 Visbeidzot prasītāja uzskata, ka Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes arguments, atbilstoši kuram piederošo vai kontrolēto struktūru līdzekļu iesaldēšanai ir arī objektīvs mērķis izdarīt ekonomisku spiedienu uz *BMI* un Irānas Islāma Republiku, ir nepareizs, jo šāda interpretācija nav pamatota, ņemot vērā Regulas Nr. 423/2007 formulējumu un piemērošanas jomu.
- 84 Treškārt, visu to struktūru, kas pieder vai ko kontrolē struktūras, kas ir apzinātas kā tādas, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, nav vismazāk ierobežojošais pasākums, kas ļautu sasniegt mērķi novērst kodolieroču izplatīšanu vai tās finansēšanu vai izrādīt modrību attiecībā pret prasītāju.
- 85 Šajā kontekstā prasītāja vispirms apgalvo, ka tās līdzekļu iesaldēšana tai liedz iespēju iesaistīties darījumos un tādējādi nodara būtisku kaitējumu tās finansēm un reputācijai. Tādējādi Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta piemērošana nesamērīgi aizskar prasītājas tiesības uz miermīlīgu tās īpašuma izmantošanu, tās brīvību sniegt finanšu pakalpojumus Eiropas Savienībā un kapitāla brīvu apriti un maksājumu brīvību.

- 86 Turpinājumā, Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts esot nesamērīgs attiecībā pret Rezolūciju 1803 (2008), kuru ar to vēlas īstenot. Šīs normas sekas pārsniedz šīs rezolūcijas 10. punktā noteikto prasību, kas ir tikai aicinājums valstīm izrādīt modrību attiecībā uz *BMI* un tās meitas sabiedrību darbībām.
- 87 Visbeidzot, uzsvērdama, ka pastāvošie uzraudzības un kontroles pasākumi ir adekvāti, prasītāja apgalvo, ka, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, vai nu alternatīvi, vai kumulatīvi var tikt piemēroti mazāk ierobežojoši pasākumi nekā līdzekļu iesaldēšana. Šajā sakarā savos procesuālajos rakstos prasītāja ir minējusi uzraudzības pastiprināšanu pār to, kā tā ievēro ierobežojošos pasākumus, prasību par paaugstinātu tās darbību pārskatāmību, tostarp attiecībā uz attiecīgo kontu un darījumu detaļām, tādu pasākumu noteikšanu, ar kuriem būtu paredzēta regulāra tās situācijas pārskatīšana, un sadarbības ar *FSA* un Lielbritānijas finanšu rīcības grupu stiprināšanu. Tiesas sēdē tā minēja arī iepriekšēju darījumu apstiprināšanu un to uzraudzību, ko veiktu neatkarīgs aģents, kā arī darījumu ar Irānu pilnīgu aizliegumu.
- 88 Padome, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka prasītājas līdzekļu iesaldēšana ir saistīta ar mērķi novērst kodolieroču izplatīšanu, jo tā ir nepieciešama, lai nodrošinātu, lai pret tās mātes sabiedrību *BMI* noteiktie pasākumi būtu efektīvi un netiktu apieti. Padome šajā kontekstā uzsver, ka šī pēdējā reāli kontrolē prasītāju. Tādējādi, pēc Padomes domām, prasītājas līdzekļi varētu tieši vai netieši tikt izmantoti kodolieroču izplatīšanas atbalstīšanai un tādējādi šo līdzekļu iesaldēšana ir nepieciešama it īpaši, lai novērstu to, ka *BMI* piemērojamie pasākumi tiktu apieti ar prasītājas pārskaitījumiem *BMI* vai citām tās meitas sabiedrībām vai filiālēm, vajadzības gadījumā — izmantojot trešās personas, par kuras saikni ar *BMI* nav zināms, starpniecību.
- 89 Šajā sakarā Padome atzīmē arī, ka, tā kā Kopienai nav ekstrateritoriālas kompetences, apstrīdētā lēmuma ietekme būs atkarīga galvenokārt no tā piemērošanas Eiropas Savienībā dibinātajām *BMI* meitas sabiedrībām un filiālēm, tostarp prasītājai.

- 90 Padome piebilst, ka prasītājas piedāvātie alternatīvie pasākumi nenodrošina izvirzītā mērķa sasniegšanu. Tā obligātai attiecīgo kontu un darījumu detaļu atklāšanai nebūtu nekādas ietekmes attiecībā uz jau veiktiem darījumiem. Tāpat sadarbības ar valsts iestādēm pastiprināšana nenovērstu darījumu veikšanu ar tādu trešo personu palīdzību, par kuru līdzdalību kodolieroču izplatīšanā nav zināms.
- 91 Padome apgalvo arī, ka, lai gan prasītājai apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dēļ tiek nodarīts zināms kaitējums, tās pastāvēšana laikā, kad tās līdzekļi ir iesaldēti, netiek apdraudēta. Šajā sakarā tā atsaucas uz Regulas Nr. 423/2007 9. un 10. pantā paredzētajiem izņēmumiem, kā arī ievērojamajām *BMI* finanšu rezervēm un to, ka daudzām komercbankām ir bijuši laika posmi, kurās tās negūst peļņu. Attiecībā uz kaitējumu prasītājas reputācijai Padome uzskata, ka tas rodas jau no Rezolūcijas 1803 (2008), kurā gan *BMI*, gan tās filiāles un meitas sabiedrības ir skaidri minētas.
- 92 Padome secina, ka, ņemot vērā starptautiskā miera un drošības uzturēšanas nozīmīgumu un Irānas Islāma Republikas atteikumu apturēt kodolieroču izplatīšanu un to, ka prasītāju kontrolē struktūra, kas tajā piedalās, prasītājas līdzekļu iesaldēšana nav nesamērīga.
- 93 Papildus Padomes izvirzītajiem argumentiem Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste apgalvo, ka struktūru, kas pieder vai ko kontrolē struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, līdzekļu iesaldēšanai ir arī mērķis īstenot ekonomisku spiedienu uz *BMI* un galu galā — uz Irānas Islāma Republiku. No nepārtrauktas prasītājas saimnieciskās darbības *BMI* turpinātu gūt gan finansiālu labumu, gan labumu no prasītājas reputācijas un klātbūtnes tirgū.

- 94 Tāpat, pēc Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes domām, apstrīdētais lēmums netika pieņemts, lai īstenotu Rezolūciju 1803 (2008), bet gan Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu, kas ir paredzēts, lai sasniegtu Rezolūcijas 1737 (2006) mērķus. Turklāt tas, ka prasītājas un *BMI* līdzekļu iesaldēšana netika prasīta Rezolūcijā 1803 (2008), nenozīmē, ka Padome nevarēja izlemt noteikt šādu pasākumu.
- 95 Attiecībā uz apstrīdētā lēmuma ietekmi uz prasītāju Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste norāda, ka prasītājai jau ir tikušas piešķirtas vairāk nekā simts atļaujas atbilstoši Regulas Nr. 423/2007 9. un 10. pantam. Tādējādi prasītājas pastāvēšana nav apdraudēta.
- 96 Francijas Republika piebilst, ka prasītājas piedāvāto mazāk ierobežojošo pasākumu efektivitāte paredz uzticības attiecības ar to. Taču šādas attiecības nav iespējamās ar *BMI* kontrolētu sabiedrību.
- 97 Turklāt, pēc Francijas Republikas domām, tas, ka prasītājai jāievēro ierobežojošie pasākumi un ka par piemērojamo noteikumu pārkāpšanu ir noteiktas kriminālsankcijas, nav būtiski. Ierobežojošajiem pasākumiem ir preventīva iedarbība, kamēr kriminālsankcijas tiek noteiktas tikai *post factum*. Turklāt, lai gan ierobežojošie pasākumi attiecas uz prasītāju, iespējamā kriminālprocesa uzsākšana pret kādu tās darbinieku to neskartu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 98 Ievadā jāatzīmē, ka ar šo iebildi par prettiesiskumu tiek apstrīdēts viena no vispārējiem noteikumiem, ar kuriem tiek noteikta Regulā Nr. 423/2007 paredzēto ierobežojošo pasākumu īstenošanas kārtība, proti, 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta, ar kuru Padomei tiek noteikts pienākums, kā izriet no 61.–67. punkta iepriekš, iesaldēt

struktūru, kas pieder vai ko kontrolē struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā šīs pašas regulas 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, līdzekļus, saderīgums ar samērīguma principu. No tā izriet, pirmkārt, ka iepriekš 45. punktā minētie apsvērumi ir piemērojami Pirmās instances tiesas pārbaudes intensitātei un, otrkārt, ka argumenti par attiecībām, kas pastāv starp prasītāju un *BMI*, kā arī par īpašo prasītājas kā Apvienotās Karalistes bankas situāciju nav atbilstoši saistībā ar šīs iebildes par prettiesiskumu pārbaudi. Taču tie jāņem vērā, pārbaudot iebildumu, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta piemērošana prasītājai nebija pamatota. Tādējādi šie argumenti tiks pārbaudīti turpmāk 119.–129. punktā.

99 Ir jāatzīst arī, ka atsauce uz Drošības padomes Rezolūciju 1803 (2008) nav iedarbīga. Atšķirībā no Regulas Nr. 423/2007 7. panta 1. punkta tās 7. panta 2. punkta piemērošana nav atkarīga no Drošības padomes pieņemto līdzekļu iesaldēšanas pasākumu pastāvēšanas. Šis pēdējās normas mērķis tieši ir ļaut Padomei, ja tā to uzskata par pamatotu, tās no EKL 60. un 301. panta izrietošo pilnvaru ietvaros noteikt līdzekļu iesaldēšanas pasākumus attiecībā uz struktūrām, attiecībā uz kurām Drošības padome nav noteikusi analogiskus pasākumus. Tādējādi pretēji prasītājas apgalvotajam ar Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu netiek īstenota Rezolūcija 1803 (2008), kas nozīmē, ka šīs rezolūcijas saturs nav kritērijs, kurš jāņem vērā, novērtējot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta saderīgumu ar samērīguma principu.

100 Atbilstoši judikatūrai saskaņā ar samērīguma principu, kas ir viens no vispārējiem Kopienų tiesību principiem, saimnieciskas darbības aizlieguma likumīgums ir atkarīgs no nosacījuma, ka aizlieguma pasākumiem jābūt piemērotiem un nepieciešamiem, lai sasniegtu mērķus, ko ar attiecīgo tiesisko regulējumu likumīgi mēģina sasniegt, ņemot vērā, ka, ja ir izvēle starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, jāizmanto vismazāk apgrūtināošais, un ka radītās neērtības nedrīkst būt nesamērīgas attiecībā pret izvirzītajiem mērķiem (Tiesas 1990. gada 13. novembra spriedums lietā *C-331/88 Fedesa u.c., Recueil*, I-4023. lpp., 13. punkts). Tādējādi pārējie prasītājas argumenti jāaplūko, ņemot vērā šos kritērijus.

- 101 Šajā sakarā tiktāl, ciktāl iepriekš 48.–54. punktā rezumētā prasītājas argumentācija par Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta interpretāciju ir atbilstoša attiecībā uz šīs pašas normas saderīguma ar samērīguma principu pārbaudi, tā ir jānoraida iepriekš 69.–76. punktā minēto iemeslu dēļ.
- 102 Otrkārt, attiecībā uz saiknes pastāvēšanu starp Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu un izvirzīto mērķi jāatzīmē, ka Regulas Nr. 423/2007 mērķis ir novērst kodolieroču izplatīšanu un tās finansēšanu un tādējādi izdarīt spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, lai tā izbeigtu attiecīgās darbības. Šis mērķis ir daļa no vispārīgajiem centieniem, kas saistīti ar starptautiskā miera un drošības uzturēšanu, un tādējādi ir leģitīms, ko prasītāja turklāt neapstrīd.
- 103 Pretēji prasītājas apgalvotajam struktūru, kas pieder vai ko kontrolē struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, līdzekļu iesaldēšana ir saistīta ar iepriekšējā punktā izklāstīto mērķi. Ja struktūras, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, līdzekļi tiek iesaldēti, pastāv ievērojams risks, ka tā izdarīs spiedienu uz struktūrām, kas tai pieder vai ko tā kontrolē, lai apietu tai piemērotos pasākumus, tās mudinot vai nu tai tieši vai netieši pārskaitīt to līdzekļus, vai arī veikt darījumus, ko tā pati līdzekļu iesaldēšanas dēļ nevar veikt. Šādos apstākļos jāuzskata, ka struktūru, kas pieder vai ko kontrolē struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, līdzekļu iesaldēšana ir nepieciešama un piemērota, lai nodrošinātu pret šo pēdējo noteikti pasākumu efektivitāti un to, ka šie pasākumi netiek apieti.
- 104 Tikko izklāstītā riska pastāvēšana turklāt ļauj izskaidrot, pirmkārt, tiesas sēdē apspriesto apstākli, ka Regula Nr. 423/2007 attiecas uz piederošām vai kontrolētām struktūrām, kaut gan tās nav skaidri minētas tās 2. un 6. apsvērumā, kuros minēti dažādi attiecīgie ierobežojošie pasākumi. Otrkārt, tas ļauj izskaidrot, ka jautājums par to, vai piederošā vai kontrolētā struktūra pati piedalās kodolieroču izplatīšanā, nav būtisks.

105 Pārējie prasītājas minētie apstākļi nevar likt mainīt šo secinājumu. Tā fakts, ka piederošajai vai kontrolētajai struktūrai pagātnē nav piemēroti disciplināri vai reglamentējoši pasākumi un ka tā ir ievērojusi spēkā esošos sankciju režīmus un ierobežojošos pasākumus, šajā sakarā nav atbilstošs, jo, ja līdzekļu iesaldēšanas pasākums nebūtu piemērojams mātes sabiedrībai, tā varētu, ievērojot pārējos piemērojamos noteikumus, panākt, ka tai tiek pārskaitīti tai piederošo vai tās kontrolēto struktūru līdzekļi un veikt darījumus, kas kopš šī brīža ir nesaderīgi ar noteiktajiem pasākumiem. Tādējādi tai nebūtu iemesla izdarīt spiedienu uz šīm struktūrām. Tāpat piederošās vai kontrolētās struktūras deklarācija, saskaņā ar kuru tā ievēros tās mātes sabiedrības līdzekļu iesaldēšanas sekas, nav pietiekama garantija, ka šīs pēdējās iespējami izdarītais spiediens nebūs efektīvs.

106 Savukārt ir jānoraida Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes arguments, ka piederošo vai kontrolēto struktūru līdzekļu iesaldēšana atbilst arī mērķim izdarīt spiedienu uz Irānas Islāma Republiku ar *BMI*, neļaujot šai pēdējai gūt labumu no prasītājas peļņas, reputācijas un pozīcijas tirgū. Ar Regulu Nr. 423/2007 noteikto ierobežojošo pasākumu mērķis nav šāda ekonomiska spiediena izdarīšana. Šajā sakarā jāatzīmē, ka, lai gan Regulas Nr. 423/20 preambulas 2. un 6. apsvērumā noteikto ierobežojošo pasākumu mērķis patiešām ir izdarīt spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, tie tomēr ir tikai preventīvi pasākumi, kuri vērsti uz to, lai novērstu kodolieroču izplatīšanu un tās finansēšanu. Tomēr nekas Regulā Nr. 423/2007 neliek uzskatīt, ka ar šiem pasākumiem vēlētos ietekmēt attiecīgo struktūru ekonomisko situāciju vairāk, nekā ir nepieciešams, lai novērstu kodolieroču izplatīšanu un tās finansēšanu.

107 Treškārt, attiecībā uz mazāk ierobežojošu līdzekļu pastāvēšanu, kurus izvirzītā mērķa sasniegšanai varētu izmantot vai nu alternatīvi, vai kumulatīvi, vispirms jāatzīmē, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī pastāvošo uzraudzības un kontroles pasākumu piemērotais raksturs attiecībā pret iepriekš 103. punktā izklāstīto risku nav pierādīts.

- 108 Turpinājumā kompetento iestāžu veiktās ierobežojošo pasākumu ievērošanas uzraudzības stiprināšana un sadarbības ar tām palielināšana, prasība par īpašu prasītājas darbību pārskatāmību un tādu pasākumu noteikšana, kas vērsti uz regulāru prasītājas situācijas pārskatīšanu, ir *ex post* pasākumi, kas attiecas uz jau veiktiem darījumiem, un tādējādi nevar novērst iespējamās ar ierobežojošajiem pasākumiem nesaderīgos darījumus. Tā tas ir jo vairāk tāpēc, ka to efektivitāte paredz, ka kompetentās iestādes spēs noteikt, vai otra darījuma puse ir vai nav saistīta ar *BMI* vai citu struktūru, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā.
- 109 Visbeidzot attiecībā uz pasākumiem, kas pirmo reizi tika minēti tiesas sēdē, jāuzskata, ka tie nevar tikt ņemti vērā. Šo pasākumu minēšana tiesvedības laikā, nesniedzot tam nekādu pamatojumu, ir Reglamenta 48. panta 2. punkta un 76.a panta 3. punkta neievērošana. Katrā ziņā iepriekšējas apstiprināšanas un neatkarīga aģenta veiktas uzraudzības sistēmas reālu iespējamību prasītāja nav pierādījusi. Darījumu ar Irānu pilnīgs aizliegums savukārt katrā ziņā nebūtu efektīvs, lai novērstu darījumus ar starpniekiem, kas neatrodas šajā valstī un par kuru saistību ar *BMI* nebūtu zināms.
- 110 Šādos apstākļos jāatzīst, ka prasītājas piedāvātie alternatīvie pasākumi nav piemēroti izvirzītā mērķa sasniegšanai.
- 111 Ceturtkārt, attiecībā uz prasītājai radītajām neērtībām no judikatūras izriet, ka šīs pēdējās minētās pamattiesības, proti, tiesības uz īpašumu un tiesības veikt saimniecisku darbību nav absolūtas un ka to īstenošanā var tikt noteikti ierobežojumi, ko pamato Kopienas izvirzītais vispārējo interešu mērķis. Tā jebkurš ekonomiska vai finansiāla rakstura ierobežojošs pasākums pēc definīcijas rada sekas, kas skar tiesības uz īpašumu un tiesības brīvi veikt profesionālo darbību, tādējādi radot kaitējumu personām, kas nekādi nav atbildīgas par situāciju, kuras dēļ tika noteikts pats šis pasākums. Strīdīgā

tiesiskā regulējuma izvirzīto mērķu nozīmīgums ir tāds, kas var pamatot negatīvās sekas, pat ja tās ir ievērojamas, noteiktiem uzņēmējiem (šajā sakarā skat. Tiesas 1996. gada 30. jūlija spriedumu lietā *C-84/95 Bosphorus, Recueil*, I-3953. lpp., 21.–23. punkts, un iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation/Padome* un Komisija, 354.–361. punkts).

112 Šajā sakarā jāatzīmē, ka Kopienų teritorijā atrodošās bankas līdzekļu iesaldēšana ievērojami ierobežo tās tiesības veikt saimniecisku darbību, kā arī tās īpašuma tiesības. Attiecīgā struktūra nevar veikt jaunus darījumus ar saviem klientiem un, izņemot, ja tai ir īpašas atļaujas, nevar veikt nekādus savu līdzekļu pārskaitījumus. Tomēr, ņemot vērā starptautiskā miera un drošības uzturēšanas fundamentālo nozīmīgumu, Pirmās instances tiesa uzskata, ka radītās neērtības nav nesamērīgas attiecībā pret izvirzītajiem mērķiem.

113 Visbeidzot, attiecībā uz prasītājas minēto brīvo kapitāla apriti un maksājumu brīvību jāatzīmē, ka EKL 60. pantā, kas ir daļa no noteikumiem, kas regulē šo jomu, Padome ir skaidri pilnvarota saskaņā ar EKL 301. pantā paredzēto procedūru veikt steidzamus pasākumus attiecībā uz kapitāla apriti un maksājumiem, kuri skar attiecīgās trešās valstis. Regula Nr. 423/2007 tika pieņemta tieši, pamatojoties uz šīm divām EKL normām, kas nozīmē, ka tajā noteiktie ierobežojumi ir daļa no noteikumiem, kas nosaka ar minēto Līgumu nostiprināto brīvo kapitāla apriti un maksājumu brīvību, un tādējādi nevar būt tiem pretrunā.

114 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, jāatzīst, ka nav pierādīts, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts būtu nesaderīgs ar samērīguma principu. Tādējādi prasītājas pret šo normu izvirzītā iebilde par prettiesiskumu ir jānoraida.

Par jautājumu par to, vai prasītāja ir struktūra, kas "pieder vai kuru kontrolē" Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē

Lietas dalībnieku argumenti

- 115 Prasītāja apgalvo, ka īpašā situācija ievērojami ierobežo *BMI* iespējas to kontrolēt un tāpēc nav iemesla tai piemērot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu.
- 116 Šajā sakarā, pirmkārt, tā apgalvo, ka tā ir nošķirta juridiska persona, neatkarīga no *BMI*, kura savukārt neiejaucas tās ikdienas darījumos. Otrkārt, gan uz prasītāju, gan uz tās direktoriem un darbiniekiem attiecas Regula Nr. 423/2007 un citi attiecīgie ierobežojošie pasākumi, sankciju režīmi un normatīvie akti, un tie tiek ievēroti. Treškārt, atbilstoši Anglijas tiesībām sabiedrības direktoriem ir dažādi pienākumi pret to, nevis pret tās akcionāriem, un direktora nepamatota atlaišana būtu nelikumīga. Ceturtkārt, prasītāju kā Lielbritānijas banku uzrauga *FSA*, tostarp tās attiecības ar *BMI*, kā arī tās vadošā personāla iecelšanu amatā un sastāvu. Taču *FSA*, starp kuras mērķiem ir finanšu noziedzības, kā arī terorisma finansēšanas un kodolieroču izplatīšanas apkarošana, ne bankai, ne tās direktoriem nav piemērojusi reglamentējošus vai disciplinārus pasākumus. Piektkārt, prasītāja apgalvo, ka tā vajadzības gadījumā ir gatava noslēgt vienošanos, saskaņā ar kuru neviens no tās direktoriem nebūs aizstājams bez kompetento iestāžu piekrišanas.
- 117 Padome, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, atsaucoties uz judikatūru, kas attīstīta konkurences tiesību jomā, apgalvo, ka, tā kā prasītāja pilnīgi pieder *BMI*, to praktiski kontrolē *BMI* un līdz ar to tai nav īstas autonomijas savas politikas noteikšanā. Šajā sakarā Padome norāda, ka prasītājas direktorus amatā iecēlusi, visticamāk, *BMI*, ka viņi ir atbildīgi tās priekšā un var tikt atlaisti ar tās lēmumu.

118 Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste piebilst, ka prasītājas ierosinātās saistības nav pietiekamas, lai neļautu *BMI* ievērojami kontrolēt prasītāju, jo maz ticams, ka tās būtu īstenojamas, jo tās jebkurā brīdī var tikt lauztas un tās nevar gūt pārsvaru pār noteikumiem, kas attiecas uz Anglijas sabiedrību tiesībām.

Pirmās instances tiesas vērtējums

119 Vispirms ir jānorāda, ka šis pamats attiecas uz tā lēmuma likumību, ar kuru konkrētai struktūrai tika piemēroti ar Regulu Nr. 423/2007 noteiktie ierobežojošie pasākumi. Šis apstāklis nozīmē, ka Pirmās instances tiesas veiktās juridiskās kontroles noteikumi ir iepriekš 46. punktā minētie.

120 Šajā gadījumā gan no apstrīdētā lēmuma pamatojuma, gan no tiesas sēdē izklāstītajiem Padomes apsvērumiem izriet, ka pēdējā nolēma piemērot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu attiecībā uz prasītāju tāpēc, ka tā ir struktūra, kas "pieder" *BMI*. Šī jēdziena saturs *a priori* šķiet precīzs, tāpēc ka tas attiecas uz *BMI* piedalīšanos prasītājas kapitālā. Tomēr jānorāda, ka saskaņā ar 61. punktā iepriekš minēto judikatūru attiecīgā jēdziena analīze nav jābalsta vienīgi tā semantiskajā saturā, bet tai turklāt jāņem vērā pastāvošā saikne starp Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu un Regulas Nr. 423/2007 mērķi, kas izklāstīts iepriekš minētajā 102. un 103. punktā.

121 Tāpēc ir jāizpēta, vai, ņemot vērā to, ka prasītāja pieder *BMI*, pastāv vērā ņemama iespējamība, ka prasītāja var izvairīties no to pasākumu ietekmes, kas noteikti attiecībā uz tās mātes sabiedrību. Šajā gadījumā Pirmās instances tiesai būtu jābalstās uz Tiesas judikatūru konkurences tiesību jomā par meitas sabiedrības pārkāpjošās rīcības inkriminēšanu tā mātes sabiedrībai. Abos gadījumos faktiski ir jānovērtē, vai, ņemot vērā mātes sabiedrības izšķirošu ietekmi, meitas sabiedrība var pildīt mātes sabiedrības

norādījumus tā vietā, lai neatkarīgi noteiktu savu darbību (šajā sakarā skat. Tiesas 1972. gada 14. jūlija spriedumu lietā 48/69 *Imperial Chemical Industries*/Komisija, *Recueil*, 619. lpp., 133. punkts, un 1996. gada 24. oktobra spriedumu lietā C-73/95 P *Viho*/Komisija, *Recueil*, I-5457. lpp., 16. punkts), pat tad, ja mātes sabiedrības uzspiestā darbība pirmajā un otrajā gadījumā nav tāda paša rakstura.

122 Turklāt šīs atšķirības dēļ, interpretējot Regulu Nr. 423/2007, vajadzētu dot priekšroku faktoriem, kas saistīti ar personāla iecelšanu amatā, pret citiem konkurences tiesību kontekstā vērā ņemamiem faktoriem. Lai atbilstoši ietekmētu piederošās sabiedrības darbību, mātes sabiedrības izdarītajam spiedienam, kas iepriekš minēts 103. punktā, jābūt vērstam galvenokārt pret piederošās sabiedrības direktoriem un/vai darbiniekiem.

123 Šajā sakarā apstākļi, ka kāda struktūra pilnībā pieder citai struktūrai, vispārīgi nozīmē, ka pēdējai ir tiesības iecelt amatā pirmās direktorus un līdz ar to tā var reāli kontrolēt piederošās sabiedrības vadības sastāvu un tās personālu kopumā. Tomēr nav izslēdzams, ka izņēmuma gadījumos Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta piemērošana attiecībā uz mātes sabiedrībai pat kopumā piederošu struktūru nav pamatota, ņemot vērā faktorus, kas atsvēr šīs pēdējās ietekmi uz pirmo.

124 Šajā gadījumā netiek apstrīdēts, ka *BMI* pieder viss prasītājas kapitāls un ka tā tāpēc var iecelt amatā un nomainīt pēdējās direktorus. Tādējādi tā var ietekmēt prasītājas personālu. Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka pastāv ievērojams risks, ka *BMI*, izdarot spiedienu vai nu uz prasītājas direktoriem, vai arī ar viņu palīdzību uz citiem tās personāla pārstāvjiem, var piespiest prasītāju veikt ar Regulu Nr. 423/2007 aizliegtus darījumus. Tāpēc ir jāpārbauda, vai prasītājas minētie apstākļi spēj atsvērt šo ietekmi.

- 125 Šajā sakarā, pirmkārt, faktam, ka prasītājam ir juridiskas personas statuss un ka *BMI* neiejaucas tās ikdienas darījumos, nav nekādas nozīmes. Faktiski šie apstākļi neliek apšaubīt ietekmi, kas *BMI* tieši vai netieši ir uz prasītājas personālu.
- 126 Otrkārt, arī faktam, ka prasītāja un tās personāls ir ievērojuši spēkā esošos ierobežojošos pasākumus, sankciju režīmus un citus noteikumus un agrāk nav tikuši pakļauti disciplināriem vai reglamentējošiem pasākumiem, nav nekādas nozīmes iepriekš 105. punktā izklāstīto iemeslu dēļ. Pirmās instances tiesa uzskata, ka sankciju, kurām ir pakļauti prasītājas personāla pārstāvji, atturošais raksturs nav pietiekams, it īpaši ņemot vērā to, ka varētu tikt veikti soļi, lai slēptu attiecīgo darījumu prettiesisko raksturu, izmantojot starpniekus, kuru saistība ar *BMI* nav zināma.
- 127 Treškārt, pēc analogijas ar to, kas izklāstīts iepriekš minētajā 71. punktā, tas vien, ka pastāv direktoru pienākumi, kuri izriet no Anglijas sabiedrību tiesībām, negarantē šo pienākumu pildīšanu. Tātad, tā kā iespējamu pārkāpumu var atklāt tikai *a posteriori*, attiecīgo pienākumu pastāvēšana nevar nodrošināt preventīvu ietekmi, kas būtu līdzvērtīga ierobežojošo pasākumu ietekmei. Lai arī šajā kontekstā prasītāja piedāvā tās nākamajos direktorus iecelt amatā ar kompetento iestāžu piekrišanu, ir jānorāda, ka nav pierādīts, ka šāda procedūra būtu īstenojama un atbilstīga Anglijas tiesību aktiem, un tā katrā ziņā neatrisinātu situāciju ar pašreizējiem prasītājas direktoriem, kurus iecēlusi *BMI*.
- 128 Ceturtkārt, jānorāda, ka *FSA* īstentās banku uzraudzības galvenais mērķis nav uz noteiktām sabiedrībām attiecināmo ierobežojošo pasākumu ievērošana, bet gan stabila, efektīva un taisnīga finanšu sistēmas uzturēšana. Ja arī šis mērķis ietver noteiktus aspektus, kas ir saistīti ar finanšu noziedzību, tie attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, krāpšanu un korporatīviem pārkāpumiem. Savukārt ierobežojošo pasākumu īstenošana un to ievērošanas uzraudzīšana, ieskaitot Regulas Nr. 423/2007 ieviestos pasākumus, ir tiešā *HM Treasury* (Apvienotās Karalistes Finanšu ministrija)

kompetencē, un šī iestāde šim mērķim ir izveidojusi īpašu nodaļu, kura arī ir kompetenta piešķirt atļaujas saskaņā ar Regulas Nr. 423/2007 9. un 10. pantu. Šādos apstākļos FSA istenotā prasītājas, tās attiecību ar BMI un direktoru, kā arī citu personāla pārstāvju iecelšanas amatā uzraudzīšana nevar atsvērt to ietekmi, kura uz prasītāju ir tās mātes sabiedrībai.

- 129 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāsecina, ka Padome ir pamatoti uzskatījusi, ka prasītājai bija piemērojams Regulas Nr. 423/2007 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts. Tādējādi šis pamats ir jānoraida.

Par pamatu par “nediskriminācijas principa” pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 130 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj “nediskriminācijas principu”, jo, no vienas puses, tas izturas pret prasītāju citādi nekā pret bankām, kuru situācija pēc būtības ir tieši tāda pati, un, no otras puses, tas izturas pret prasītāju tāpat kā pret bankām, kuru situācija pēc būtības ir atšķirīga.
- 131 Tādējādi prasītājas situācija ir pielīdzināma citu Apvienotās Karalistes banku situācijai, tostarp *Persia International Bank plc* un *Bank Saderat plc* (turpmāk tekstā — “*Saderat* banka”), kuras arī ir Irānas valstij piederošu Irānas banku filiāles Apvienotajā Karalistē. Saskaņā ar Rezolūciju 1803 (2008) dalībvalstīm jāpievērš īpaša uzmanība šim trim bankām, turklāt *Saderat* banka tajā ir skaidri minēta, tāpat kā prasītāja. Tās visas ir iekļautas arī *United States Department of the Treasury* (Amerikas Savienoto Valstu Valsts kases departaments) sarakstā, kurā uzskaitītas bankas, par kurām ir aizdomas, ka

tās veic darījumus, pārkāpjot spēkā esošos ierobežojošos pasākumus un sankciju režīmus. Tomēr prasītāja ir vienīgā, kuras līdzekļi ir iesaldēti.

¹³² Taču saistībā ar tās līdzekļu iesaldēšanu prasītāja ir pakļauta tādai pašai attieksmei kā *Bank Sepah International plc*, kuras situācija pēc būtības ir atšķirīga. Kaut gan Drošības padome Rezolūcijā 1747 (2007) norādīja tieši uz *Bank Sepah International plc* kā uz struktūru, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, tā tikai aicināja dalībvalstis pievērst prasītājai īpašu uzmanību saskaņā ar Rezolūciju 1803 (2008).

¹³³ Padome, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka tā izvēlējās prasītāju nevis tādēļ, ka pēdējā ir Irānas valsts bankas filiāle, vai tādēļ, ka tā bija minēta Rezolūcijā 1803 (2008), vai arī tādēļ, ka tā ir iekļauta *United States Department of Treasury* izveidotajā sarakstā. Padome apgalvo, ka, veicot neatkarīgu novērtējumu, tā pamatojās uz faktu, ka *BMI* ir sniegusi finansiālu atbalstu sabiedrībām, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā. Tātad salīdzinājumam ar *Persia International Bank* vai *Saderat* banku nav nekādas nozīmes.

¹³⁴ Padome turpina, apgalvojot, ka prasītājas situācija ir līdzīga tai, kāda ir *Bank Sepah International plc*, tāpēc ka gan *Bank Sepah International plc* mātes sabiedrība *Bank Sepah*, gan *BMI* piedalās kodolieroču izplatīšanā. Tātad viņu, kā arī viņu meitas sabiedrību un filiāļu līdzekļu iesaldēšana ir pamatota. Šajā sakarā Padome uzsver, ka tā var pieņemt autonomus līdzekļu iesaldēšanas pasākumus ārpus Drošības padomes rezolūciju noteiktajiem pasākumiem un tādējādi īstenot savu kodolieroču neizplatīšanas politiku.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 135 Saskaņā ar judikatūru diskriminācijas aizlieguma princips, kas ir tiesību pamatprincips, aizliedz atšķirīgi izturēties pret salīdzināmām situācijām vai vienādi izturēties pret atšķirīgām situācijām, ja vien šāda atšķirība attieksmē ir objektīvi pamatota (Pirmās instances tiesas 2001. gada 2. oktobra spriedums apvienotajās lietās T-222/99, T-327/99 un T-329/99 *Martinez u.c./Parlaments, Recueil*, II-2823. lpp., 150. punkts).
- 136 No iepriekšējo pamatu analīzes izriet, ka noteicošais kritērijs Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta īstenošanai un tādējādi salīdzinājuma kritērijs, kas piemērojams, lai noteiktu, vai, iespējams, ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, ir jautājums par to, vai attiecīgā struktūra pieder vai to kontrolē struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā šīs pašas regulas 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē.
- 137 Šajā lietā *BMI* apstrīdētajā lēmumā ir apzināta kā struktūra, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, un iepriekš 30. punktā ir atzīts, ka šī secinājuma pamatotība nav šo prāvu priekšmets. Tāpat, kā izriet no iepriekš 119.–129. punktā izklāstītajiem argumentiem, prasītāja ir struktūra, kas “pieder” vai ko “kontrolē” Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē. Šādos apstākļos, pat pieņemot, ka Padome patiešām nebūtu noteikusi līdzekļu iesaldēšanas pasākumus attiecībā uz noteiktām struktūrām, kas pieder vai ko kontrolē struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, tādām kā *Persia International Bank* vai *Saderat* banka, iepriekš 75. punktā minēto iemeslu dēļ prasītāja uz to nevar pamatoti atsaukties. Tādējādi pirmais prasītājas iebildums ir jānoraida.
- 138 Attiecībā uz otro iebildumu jāatzīmē, ka atšķirībā no prasītājas, kuras līdzekļi tika iesaldēti saskaņā ar Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu, pasākums, kas attiecās uz *Bank Sepah International plc*, tika pieņemts, piemērojot šīs pašas regulas 7. panta 1. punktu. Šis apstāklis nozīmē, ka iebildums ir neefektīvs attiecībā uz it kā notikušo

vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta piemērošanas ietvaros, jo šis noteikums ir ticis īstenots tikai vienā no prasītājas minētajiem gadījumiem. Turklāt prasītāja pat neapgalvo, ka *Bank Sepah International* mātes sabiedrība nepiedalītos kodolieroču izplatīšanā. Tādējādi tā nav pierādījusi, ka šajā sakarā tā atrastos faktiskā situācijā, kas atšķiras no *Bank Sepah International* situācijas.

139 Līdz ar to šis pamats ir noraidāms.

Par pamatu par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

140 Prasītāja atgādina, ka Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punkts nosaka pierādījumu norādīt pamatojumu, kā arī nosacījumus, kādiem atbilstoši judikatūrai jāatbilst lēmumam, ar kuru tiek noteikta līdzekļu iesaldēšana. Turpinājumā tā apgalvo, ka šajā gadījumā Padome tikai apsvērumos par pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kas tika iesniegts lietā T-246/08 R, norādīja iemeslu, kura dēļ prasītājas līdzekļi tika iesaldēti, proti, to, ka to kontrolē *BMI*, kas ir piedalījusies kodolieroču izplatīšanas finansēšanā, un ka tādējādi līdzekļu iesaldēšana bijusi nepieciešama, lai nodrošinātu pret *BMI* noteikto pasākumu efektivitāti. Tādējādi apstrīdētais lēmums tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, nebija pamatots.

141 Šajā kontekstā, atbildot uz Francijas Republikas argumentu, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 423/2007 V pielikumā nav jāidentificē piederošās vai kontrolētās struktūras, uz

kurām attiecas līdzekļu iesaldēšana, prasītāja apgalvo, ka šāda pieeja trešajām personām neļautu pārlicināties, vai tām nav “darīšana” ar šādām struktūrām un tās tādējādi neveic ar minēto regulu aizliegtas darbības.

- 142 Padome, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka tiktāl, ciktāl struktūras līdzekļu iesaldēšana attiecas arī uz tai piederošām vai tās kontrolētām meitas sabiedrībām, nav jāmin īpaši iemesli katras no meitas sabiedrībām līdzekļu iesaldēšanai. Tādējādi tā uzskata, ka bija pietiekami apstrīdētajā lēmumā norādīt individuālus un īpašus iemeslus attiecībā uz *BMI*. Francijas Republika šajā sakarā piebilst, ka nav pat nepieciešams, lai atbilstoši Regulai Nr. 423/2007 pieņemtajā lēmumā, ar kuru tiek noteikts līdzekļu iesaldēšanas pasākums, tiktu minēti visu meitas sabiedrību vārdi, jo attiecīgais lēmums tām ir automātiski piemērojams.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 143 Pienākumam norādīt nelabvēlīga akta pamatojumu, kā paredzēts EKL 253. pantā un konkrētāk šajā gadījumā — Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punktā, mērķis ir, pirmkārt, nodrošināt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai noteiktu, vai lēmums ir labi pamatots, vai arī tajā, iespējams, ir pieļautas kļūdas, kas ļauj apstrīdēt lēmuma spēkā esamību Kapienu tiesā un Kapienu tiesai ļauj veikt kontroli pār šā akta likumību. Šādi noteiktais pienākums norādīt pamatojumu ir būtisks Kapienu tiesību princips, no kura var atkāpties tikai imperatīvu apsvērumu dēļ. Tādējādi pamatojums ieinteresētajai personai principā jāpaziņo vienlaikus ar tai nelabvēlīgo lēmumu, un pamatojuma trūkumu nevar novērst tādā veidā, ka ieinteresētā persona par lēmuma pamatojumu uzzina Kapienu tiesā notiekošajā procesā. Turklāt pienākuma norādīt pamatojumu ievērošana ir vēl jo nozīmīgāka attiecībā uz pirmo lēmumu, ar kuru struktūras līdzekļi tiek iesaldēti, tāpēc, ka tas ir vienīgā garantija, kas ļauj ieinteresētajai personai lietderīgi izmantot tās rīcībā esošos pārsūdzības veidus, lai apstrīdētu minētā lēmuma likumību, ņemot vērā to, ka tai nav tiesību tikt uzklautai pirms tā pieņemšanas (šajā sakarā un pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Padome*, 138.–140. punkts un tajos minētā judikatūra).

144 Tādējādi, ja vien pret to neiestājas imperatīvi apsvērumi, kas saistīti ar Kopienas un tās dalībvalstu drošību vai to starptautisko attiecību uzturēšanu, Padomei saskaņā ar Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punktu ir pienākums, pieņemot tādu lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu kā apstrīdētais lēmums, attiecīgajai struktūrai darīt zināmus īpašos un konkrētos iemeslus. Tai arī jāmin faktiskie un tiesiskie apstākļi, no kuriem atkarīgs pasākuma juridiskais pamatojums, un apsvērumi, kuru dēļ tā šo pasākumu noteikusi. Ciktāl iespējams, šis pamatojums jāpaziņo vai nu vienlaikus ar attiecīgā pasākuma noteikšanu, vai arī pēc iespējas ātrāk pēc tā (šajā sakarā un pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome, 143.–148. punkts un tajos minētā judikatūra).

145 Tomēr pamatojumam jābūt atbilstošam attiecīgā akta būtībai un kontekstam, kādā tas ticis pieņemts. Pamatojuma prasība ir izvērtējama, ievērojot attiecīgās lietas apstākļus, it īpaši attiecīgā akta saturu, izvirzīto pamatu būtību un intereses saņemt paskaidrojumus, kas var būt akta adresātiem vai citām personām, kuras tas skar tieši un individuāli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu uzskaitīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai akta pamatojums ir pietiekams, ir jānovērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu juridisko noteikumu kopumu, kas regulē attiecīgo jomu. It īpaši nelabvēlīgs akts ir pietiekami pamatots, ja tas ir pieņemts kontekstā, kas attiecīgajai personai ir zināms, un tai ļauj saprast pret to noteiktā pasākuma apjomu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome, 141. punkts un tajā minētā judikatūra).

146 Kā izriet no 61.–67. punkta iepriekš, Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta piemērošanai, par kuru ir runa šajā lietā, nepieciešams, lai attiecīgā struktūra piederētu vai to kontrolētu struktūra, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā šīs pašas regulas 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, un Padome to, vai struktūra ir tāda, kas “pieder” vai ko “kontrolē”, novērtē katrā atsevišķā gadījumā. Tādējādi papildus noteiktā pasākuma juridiskā pamata norādīšanai Padomes pienākums norādīt pamatojumu attiecas tieši uz šo apstākli. Šajā kontekstā jānoraida Francijas Republikas apgalvojums, ka lēmumos, ar kuriem piemēro minētās regulas 7. panta 2. punktu, nav jāmin piederējo vai kontrolēto struktūru, uz kurām attiecas līdzekļu iesaldēšanas pasākumi, vārdi. Ja tiktu atbalstīta šāda interpretācija, attiecīgās struktūras ne varētu ar oficiāliem līdzekļiem konstatēt, ka

tām ir piemērojami līdzekļu iesaldēšanas pasākumi, ne uzzināt iemeslus, kuru dēļ Padome uzskatījusi, ka tās ir tādas struktūras, kas “pieder” vai ko “kontrolē”. Tāpat trešās personas nevarētu pārlicināties par noteikto pasākumu piemērojamību *ratione personae*. Šāda situācija būtu nesaderīga gan ar Padomes pienākumu norādīt pamatojumu, gan ar tiesiskās drošības un pārskatāmības principiem.

147 Šajā gadījumā Padome gan apstrīdētā lēmuma nosaukumā, gan tā 2. apsvērumā norādīja, ka noteikto pasākumu pamatā ir Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkts. Apstrīdētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punktā tā konstatēja, ka *BMI* piedalās kodolieroču izplatīšanā, pamatojoties uz iepriekš 11. punktā minētajiem iemesliem. Visbeidzot, apstrīdētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punktā tā starp *BMI* “filiālēm un meitas uzņēmumiem” norādīja prasītāju.

148 Šādos apstākļos Pirmās instances tiesa uzskata, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums attiecībā uz prasītāju, lai gan īpaši īss, ir pietiekams, ņemot vērā iepriekš 143.–145. punktā minēto judikatūru. Pirmkārt, prasītāja apstrīdētajā lēmumā varēja identificēt Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu kā pasākuma par tās līdzekļu iesaldēšanu juridisko pamatu, jo, no vienas puses, šīs pašas regulas 7. panta 2. punkts bija minēts kā īstenotais noteikums un, no otras puses, prasītāja tajā bija norādīta starp *BMI* “filiālēm un meitas uzņēmumiem”, kas nozīmē, ka attiecībā pret to bija īstenots minētās regulas 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts, kas ir piemērojams konkrēti piederošām vai kontrolētām struktūrām.

149 Otrkārt, apstrīdētajā lēmumā Padome paskaidro iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka *BMI* piedalījās kodolieroču izplatīšanā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē.

150 Treškārt, tas, ka prasītāja apstrīdētajā lēmumā tika norādīta starp *BMI* “filiālēm un meitas uzņēmumiem”, nozīmē, ka Padome uzskatīja, ka tāpēc, ka tās kapitāls pilnībā piederēja *BMI*, prasītāja tai “piederēja” Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē.

151 Secinājumu, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums bija pietiekams, apstiprina prasības pieteikuma lietā T-246/08 saturs. Šajā prasības pieteikumā prasītāja norāda, ka tā bija juridiski un funkcionāli nošķirta no *BMI* un ka tai nevarēja piedēvēt šīs pēdējās dalību kodolieroču izplatīšanā. Tā apgalvoja arī, ka tās līdzekļu iesaldēšanai nebūtu ietekmes uz kodolieroču izplatīšanu, ņemot vērā tostarp to, ka tā jebkurā gadījumā ievērotu apstrīdēto lēmumu, iesaldējot visus tās rīcībā esošos *BMI* līdzekļus un pārtraucot jebkādus darījumus ar *BMI*. No šīs argumentācijas izriet, ka laikā, kad prasītāja cēla savu pirmo prasību, tā apzinājās saikni starp tās līdzekļu iesaldēšanu un tās mātes sabiedrībai — *BMI* pārņemto līdzdalību kodolieroču izplatīšanā.

152 Ievērojot iepriekš izklāstīto, šis pamats un tādējādi visa prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

153 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks,

kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, atbilstoši Padomes prasījumiem jāpiespriež tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot ar pagaidu noregulējuma tiesvedībām saistītos.

¹⁵⁴ Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Francijas Republika un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, ieskaitot ar pagaidu noregulējuma tiesvedībām saistītos, pašas.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) **prasības noraidīt;**

- 2) ***Melli Bank* papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus, ieskaitot ar pagaidu noregulējuma tiesvedībām saistītos;**

- 3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Francijas Republika un Eiropas Kopienu Komisija sedz pašas savus tiesāšanās izdevumus, ieskaitot ar pagaidu noregulējuma tiesvedībām saistītos.**

Pelikánová

Jūrimäe

Soldevila Fragoso

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 9. jūlijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Prāvas priekšvēsture	II - 2637
1. Pret Irānas Islāma Republiku pieņemtie ierobežojošie pasākumi	II - 2638
2. Apstrīdētais lēmums	II - 2640
Process un lietas dalībnieku prasījumi	II - 2641
Juridiskais pamatojums	II - 2645
1. Par pieņemamību	II - 2645
Par prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuriem <i>BMI</i> nepiedalās kodolieroču izplatīšanas finansēšanā, pieņemamību	II - 2645
Par prasītājas izvirzītās iebildes par prettiesiskumu pieņemamību	II - 2646
2. Par lietas būtību	II - 2648
Par pārbaudes tiesā intensitāti	II - 2649
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2649
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2649
Par Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta interpretāciju	II - 2650
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2650
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2654
Par iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu	II - 2659
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2659
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2663
Par jautājumu par to, vai prasītāja ir struktūra, kas “pieder vai kuru kontrolē” Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē	II - 2669
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2669
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2670
	II - 2683

Par pamatu par “nediskriminācijas principa” pārkāpumu	II - 2673
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2673
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2675
Par pamatu par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu	II - 2676
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2676
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2677
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 2680